

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8T/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010083
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8521010083.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca Mgr. Vladimír Gurka, na hlavnom pojednávaní dňa 30. augusta 2021 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. W. K. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný W. K., nar. XX.X.XXXX v I. T., trvale bytom J. XXX, okres I. T., t.č. v ÚVTOS Košice - Šaca, je vinný, že

najneskôr do dňa 20.11.2020 bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, Kpt. Nálepku 1, Prešov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/112/2018 zo dňa 13.5.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8To/37/2019 zo dňa 11.12.2019, a to aj napriek tomu, že dňa 22.10.2020 bol bratom T. K. upovedomený o doručení výzvy z Okresného súdu Poprad na nastúpenie do výkonu trestu, pričom do výkonu trestu bol dodaný až dňa 4.12.2020 príslušníkmi PZ,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 6 /šesť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovi podal na obžalovaného W. K. obžalobu pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

2. Súd uznal obžalovaného vinným z tohto skutku trestným rozkazom zo dňa 30.4.2021 a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na 5 mesiacov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

3. Proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote odpor prokurátor aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to vo výroku o treste. Prokurátor považoval uložený trest za nesprávny, pretože obžalovaný sa síce priznal k spáchaniu skutku, ale z jeho výsluhu nie je zrejmé, že by svoj čin oľutoval. Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností mala byť dolná hranica trestnej sadzby zvýšená o jednu tretinu. Takisto pri uložení trestu nepostupoval súd v súlade s § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zákona. Po rozobratí účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zákona) a okolností, na ktoré má súd prihliadať pri ukladaní trestu (§ 34 ods. 4 Tr. zákona) vyjadril názor, že uložený trest nezodpovedá účelu trestu, t.j. zabezpečiť ochranu spoločnosti a zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, keďže obžalovaný bol v minulosti 7 x súdne trestaný, z tohto od roku 2017 do roku 2020 4 x a aj napriek nepodmienečným trestom sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Takisto súd nevyhodnotil objektívne všetky okolnosti nevyhnutné k rozhodnutiu o výmere uloženého trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona.

4. Obhajca obžalovaného považoval uložený trest za neprimerane prísny. Trest odňatia slobody je najprísnejším trestom a predstavuje najcitlivejší zásah do základných práv a slobôd. Je preto potrebné ho považovať za ultima ratio a mal by byť ukladaný len v prípadoch, keď iné tresty nie sú dostatočné na naplnenie účelu trestu. Vzhľadom na účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona účel trestu zabezpečí aj alternatívny trest, napr. trest povinnej práce. Poukázal pritom na to, že vzhľadom na hornú hranicu prečinu v § 348 ide o jeden z menej závažných prečinov. Ďalej uviedol, že obžalovaný má 5 detí a chorého otca. Uloženie trestu odňatia slobody by tak bolo v rozpore aj s § 34 ods. 3 Tr. zákona. Ak by však súd dospel k záveru, že je dôvod na nepodmienečný trest odňatia slobody, navrhol ho uložiť na spodnej hranici. Je potrebné prihliadnúť na pohnútku obžalovaného, ktorou nebolo nenastúpiť výkon trestu odňatia slobody, ale skutočnosť, že otcovi spadla strecha a obžalovaný mu chcel pomôcť ju opraviť. Ďalším dôvodom bola strata občianskeho preukazu. Pokiaľ ide o následok trestného činu, nevznikla škoda a tento čin nemal ani žiaden iný negatívny následok. Mal za to, že v danom prípade je tu aj ďalšia poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. h) Tr. zákona. Pomer poľahčujúcich okolností teda prevažuje a uloženie takéhoto vysokého trestu nebolo potrebné.

5. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.8.2021 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, teda že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Následne na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Súd po preskúmaní jeho vyhlásenia dospel k záveru, že toto zodpovedá výsledkom dokazovania vykonaného v prípravnom konaní, preto toto vyhlásenie prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

6. Súd po vykonanom dokazovaní rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/112/2018, uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8To/37/2019, správou ÚVV a ÚVTOS Prešov a Košice - Šaca, charakteristikou obce Kolačkov, lustráciami v databáze súdov, v GP SR, odpisom z RT a v registri priestupkov dospel k nasledovným záverom:

7. Obžalovaný bol od roku 2001 sedem krát uznaný vinným z trestného činu, a to roku 2007 3 krát a následne od roku 2017 do roku 2020 4 krát. Trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/32/2017 zo dňa 5.4.2017 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody na 1 rok s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky; výkon trestu bol nariadený dňa 22.2.2021. Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/112/2018 zo dňa 13.5.2019, právoplatným dňa 11.12.2019 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok v ústave so stredným stupňom stráženia (ktorého výkon nenastúpil, čo je predmetom tohto konania). Trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/155/2019 zo dňa 15.11.2019, právoplatným dňa 4.12.2019 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona,

za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 mesiacov v ústave s minimálnym stupňom stráženia; trest vykonal dňa 21.8.2020. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/19/2020 zo dňa 6.7.2019, právoplatným dňa 6.7.2020, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 mesiace v ústave s minimálnym stupňom stráženia; z výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený dňa 16.9.2020. Okrem toho bol obžalovaný uznaný vinným aj z priestupku, ktorého sa dopustil dňa 24.9.2020 nepozvaným vstúpením na pozemok a hrubým správaním sa k majiteľovi, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur. Z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne. Obžalovaný žije s otcom v drevenej chatrči, spolu s nimi tam žije aj sestra obžalovaného s rodinou. Obec neeviduje žiaden priestupok alebo správny delikt voči obžalovanému a nebol riešený komisiou pre verejný poriadok. Podobne aj z ústavu na výkon trestu odňatia slobody je obžalovaný hodnotený všeobecne, nebol disciplinárne ani otrtestný ani odmenený, správa sa slušne.

8. Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovaného uznať vinným podľa obžaloby a uložiť mu trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby vzhľadom na jeho doterajšiu trestnoprávnu minulosť. Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní v záverečnej reči zopakoval argumentáciu z odporu a navrhol uložiť mu trest povinnej práce a ak sa s tým súd nestotožní, tak trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný pri poslednom slove skutok oľutoval.

9. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, súd ho uznal vinným zo skutku uvedeného v obžalobe.

10. Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil zásady pre ukladanie trestu, ktoré sú upravené v § 34 ods. 1 a 4 Trestného zákona. Pokiaľ ide o druh trestu, je pravdou, že trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom je najprísnejším trestom. Na druhej strane po zohľadnení vyššie uvedených skutočností zistených v tomto konkrétnom prípade súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a uloženie navrhovaného alternatívneho trestu (t.j. povinnej práce) v danom prípade nepostačuje na dosiahnutie účel trestu ako je upravený v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný za posledné 4 roky bol 4 krát uznaný vinným z úmyselnej trestnej činnosti a raz zo spáchania priestupku, pričom vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/19/2020 (v ktorom bol rozsudok vyhlásený dňa 6.7.2020, t.j. iba cca 4,5 mesiaca pred skutkom prejednávanej v tomto konaní) išlo o individuálnu recidívu (t.j. takisto marenie výkonu úradného rozhodnutia) V dvoch prípadoch z uvedených posledných 4 odsúdení od roku 2017 bol obžalovanému uložený priamo nepodmienečný trest odňatia slobody a v ostatných dvoch prípadoch bol uložený síce trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, ale v oboch týchto prípadoch bol následne trest odňatia slobody nariadený, teda obžalovaný pri posledných odsúdeniach vykonal alebo vykonáva trest odňatia slobody v ústave na jeho výkon. Ani výkon vyššie uvedených trestov odňatia slobody teda evidentne nemal dostatočný výchovný vplyv na obžalovaného, zvlášť s prihliadnutím na skutočnosť, že už po 4,5 mesiaci od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/19/2020 a po cca 2 mesiacov od podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v tejto veci, sa dopustil rovnakého prečinu.

11. Vo vzťahu k výmere ukladaného trestu súd vychádzal z § 34 ods. 4 Trestného zákona. Ako už bolo uvedené, obžalovaný sa skutku dopustil po cca 4,5 mesiaci od spáchania rovnakého prečinu. K námietke obhajcu obžalovaného ohľadne následku prečinu spáchaného obžalovaným, teda že nebola spôsobená žiadna škoda ani iný negatívny následok, súd poznamenáva, že pri tomto trestnom čine je spôsobenie škody skôr výnimkou ako pravidlom (hlavne pokiaľ ide o skutkové okolnosti ako v tomto prípade, teda že obžalovaný nenastúpil výkon trestu odňatia slobody). Uvedené však neznamená, že ignorovanie výzvy na nastúpenie trestu odňatia slobody je úplne bez následku, keďže jednak vyžaduje činnosť štátnych orgánov na vymoženie tejto povinnosti a jednak takýto ľahkovážny či ignorantný prístup môže posmeľovať aj iných k nerešpektovaniu rozhodnutí úradných rozhodnutí. Navyše obžalovaný sa skutku dopustil krátko po rovnakom trestnom čine, teda vedel, že pácha trestný čin. Námietka obhajcu obžalovaného, že obžalovaný žil v tiesnivých pomeroch (v súvislosti jednak s posúdením tejto skutočnosti ako poľahčujúcej okolnosti a jednak ako vo vzťahu k pohnútke obžalovaného), nie je podľa názoru súdu dôvodná. Samotný obžalovaný uviedol, že strecha spadla niekedy v septembri, teda cca v čase, kedy bol podmiennečne prepustený výkonu trestu odňatia slobody. Nastúpiť na výkon ďalšieho trestu odňatia slobody mal najneskôr do 20.11.2020. Na opravu strechy teda mal cca 2 mesiace. Ak

by skutočne išlo o tak vážne poškodenie strechy, takéto obdobie je postačujúce na jej opravu alebo aspoň na zabezpečenie najnevyhnutnejších úkonov na to, aby do domu nezatekalo. Navyše s otcom obžalovaného žije aj sestra obžalovaného s rodinou a v úplnej blízkosti aj brat obžalovaného, ktorý bol v tejto veci vypočutý (rodinné domy majú čísla XXX a XXX, teda sú evidentne v susedstve), ktorí takisto mohli pomôcť (zvlášť ak ide o sestru obžalovaného a jej rodinu (zrejme aj manžela alebo druhu), keďže pri poškodení strechy zatekalo do domu aj im). Námietka, že otec obžalovaného je chorý takisto neobstojí z vyššie popísanej možnosti ostatných súrodencov postarať sa o otca. Poukaz obhajcu obžalovaného na § 34 ods. 3 Tr. zákona (t.j. na vplyv na otca a deti obžalovaného) je takisto bezpredmetná, a to vo vzťahu k otcovi z vyššie uvedených dôvodov a vo vzťahu k deťom z dôvodu, že obžalovaný sa o deti vôbec nezaujíma, nenavštevuje ich (ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/112/2018 zo dňa 13.5.2019), ale zrazu by jeho pobyt vo výkone trestu odňatia slobody (mimochodom za posledných pár rokov opakujúci sa) mal mať vplyv na jeho deti. Za tohto stavu argumentáciu obhajcu o tiesnivých pomeroch obžalovaného nie je možné akceptovať (či už vo vzťahu k poľahčujúcej okolnosti alebo okolnosti, ktorá by mala byť ospravedlnením obžalovaného z pohľadu pohnútky). Z pohľadu súdu sa skôr javí, že obžalovaný jednoducho nechcel nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody spoliehajúc sa na to, že ho aj tak odvezú policajti a následne využil na svoju obranu „tiesnivé“ pomery svojho otca, príp. dosah na jeho deti. Svoj postoj k dodržiavaniu a rešpektovaniu zákonov, najmä páchaniu trestných činov, dáva obžalovaný najavo najmä za posledné 4 roky.

12. Súd v danom prípade zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa obžalovaný priznal a čin oľutoval (minimálne na hlavnom pojednávaní bola naplnená celá táto poľahčujúca okolnosť) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pri rovnováhe týchto okolností potom je možné obžalovanému v zmysle § 348 ods. 1 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 6 mesiacov, ktorý považuje za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj nápravu obžalovaného. Súd pritom zohľadnil aj skutočnosť, že za predošlý prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 3 mesiace nepodmienečne, teda v tomto konaní bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v dvojnásobnej výške. Keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní

obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.